

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده، با رحم

حم (1)

حامیم (1)

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (2)

فرو فرستادن این کتاب است از جانب خدای غالب، نهایت هوشیار. (2)

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ (3)

هر آینه در آسمان ها و زمین است البته نشانه ها برای ایمان آورنده گان. (3)

و فِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ (4)

و در آفرینش شما و آنچه پراکنده می سازد از جانوران است نشانه ها برای گروهی که یقین می کنند. (4)

وَ اِخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ تَصْرِيفِ الرِّيْحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (5)

و اختلاف شب و روز و آنچه فرو فرستاد خدا از آسمان از روزی پس زنده ساخت به آن زمین را بعد مرگ آن و گردانیدن باد ها است نشانه ها برای گروهی که می فهمند. (5)

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ مِمَّا قَبْلُ حَدِيثٌ بَعْدَ اللَّهِ وَ آيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ (6)

اینها اند نشانه های خدا، می خوانیم آنها را بر تو به حق؛ پس به کدام سخن بعد خدا و نشانه های او ایمان می آورند؟ (6)

وَبِلِّ كُلِّ أُمَّةٍ آيَاتٌ (7)

وای بر همه دروغگوی گنهکار. (7)

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنَلَّىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا مِمَّا فَتَشْرُهُ بِعَذَابِ أَلِيمٍ (8)

می شنود آیت های خدا را که خوانده می شود بر او باز پافشاری می کند متکبرانه مانند

آنکه نشنیده است آنها را؛ پس مژده ده او را به عذاب دردناکی. (8)

وَ إِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ^{صلى} أُولَىٰ- نِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ (9)

و وقتی که دانست از آیت های ما چیزی گرفت آنها را تمسخر کنان. آنها برای ایشان است عذاب خوار کننده ئی. (9)

مَنْ وَرَأَاهُمْ جَهَنَّمَ ^{صلى} وَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَ لَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ^{صلى} وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (10)

از آن طرف ایشان دوزخ است. و نمی دهد غنا از ایشان آنچه به دست آوردند چیزی و نه آنچه گرفتند از غیر خدا سرپرستان؛ و برای ایشان است عذاب بزرگی. (10)

هَذَا هُدًى ^{صلى} وَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ (11)

این است رهنمائی؛ و آنانکه نامعتقد شدند به آیت های پروردگار ایشان برای ایشان است عذاب از سخت ترین عذاب درد دهنده ئی. (11)

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (12)

خدا است آنکه خدمت گذار ساخت برای شما بحر را تا روان شود کشتی ها در آن به فرمان او و تا طلب کنید از فضل او و تا باشد سپاس گذاری کنید. (12)

وَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (13)

و خدمت گذار ساخت برای شما آنچه در آسمان ها و زمین است همه یکجا از جانب خود. هر آینه در این البته نشانه ها است برای گروهی که می اندیشند. (13)

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (14)

بگو برای آنانکه ایمان آوردند: گذشت کنند برای آنانکه ندارند امید روز های خدا را تا سزا دهد قومی را بر حسب آنچه بودند می کنند. (14)

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ^{صلى} وَ مَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ^{صلى} ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ (15)

کسی که عمل کرد کار شائسته ئی پس برای خود او است؛ و کسی که کرد کار بد پس بر او است؛ باز به سوی پروردگار خویش برگردانیده می شوید. (15)

وَ لَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَ الْحُكْمَ وَ النَّبُوَّةَ وَ رَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَ فَضَّلْنَا لَهُم عَلَى الْعَالَمِينَ (16)

و البته به یقین دادیم ما بنی اسرائیل را کتاب را و هوشیاری را و پیغمبری را و روزی دادیم ما ایشان را از پاکیزه ها و برتری دادیم ما ایشان را بر جهان ها. (16)

وَ ءَاتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ مِمَّا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِمَّنْ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ (17)

و دادیم ما ایشان را دلایل واضح از کار؛ پس نکردند مخالفت مگر از بعد آنکه آمد به ایشان دانش از روی حسادت میان ایشان. هرآینه پروردگار تو داوری می کند میان ایشان روز قیامت در باره آنچه بودند در آن اختلاف می کنند. (17)

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَ لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ (18)

باز ساختیم ما ترا بر راهی از کار پس پیروی کن آن را و نکن پیروی آرزو های آنان را که نمی دانند. (18)

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُؤُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَ إِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَ اللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ (19)

هرآینه ایشان هرگز نمی توانند برهانند از تو از جانب خدا چیزی. و هرآینه ستم گاران بعضی ایشان دوستان بعضی اند؛ و خدا است دوست پرهیزگاران. (19)

هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَ هُدًى وَ رَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ (20)

اینها اند دلایل واضح برای مردم و رهنمائی و رحمت برای گروهی که یقین می کنند. (20)

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ وَ مَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ (21)

یا پنداشتند آنانکه انجام دادند بدی ها آنکه قرار دهیم ما ایشان را مانند آنانکه ایمان آوردند و کردند کار های شائسته؟ برابر باشد زنده گانی ایشان و مرگ ایشان؟ بد است آنچه داوری می کنند. (21)

وَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَ لِيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ (22)

و آفریده است خدا آسمان ها و زمین را به حق و تا سزا داده شود هر نفسی بر حسب آنچه

به دست آورد و ایشان ستم کرده نشوند. (22)

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَغَلَّبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (23)

آیا پس دیدی کسی را که گرفت معبود خود آرزوی نفس خود را و گمراه کرد او را خدا بر دانشی و مهر نهاد بر گوش او و دل او و ساخت بر بینائی او پرده، پس کیست که رهنمائی کند او را از بعد خدا؟ آیا پس پند نمی گیرید؟ (23)

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ (24)

و گفتند: نیست این مگر زنده گانی ما در دنیا، می میریم ما و زنده می شویم و نمی کند هلاک ما را مگر زمانه. و نیست برای ایشان به این از دانشی؛ نیستند ایشان مگر گمان می کنند. (24)

وَإِذَا تُلِيَا عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اانْتُوا بِبَابِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (25)

و وقتی که خوانده می شود بر ایشان آیت های ما واضح شده، نبود دلیل ایشان مگر اینکه گفتند: بیاورید پدران ما را اگر هستید شما راست گویان؟ (25)

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (26)

بگو: خدا زنده می کند شما را باز می میراند شما را باز جمع می کند شما را در روز قیامت، نیست شک در آن ولیکن بسیاری مردم نمی دانند. (26)

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ (27)

و برای خدا است پادشاهی آسمان ها و زمین. و روزی که برپا می شود قیامت آن روز زیان کار می شوند مدعیان بیهوده. (27)

و تَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةٍ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (28)

و ببینی هر ملتی را به زانو در آمده. هر ملتی خوانده می شود به سوی کتاب خود، امروز سزا داده می شوید به آنچه بودید می کردید. (28)

هَذَا كِتَابُنَا يُنطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ، إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (29)

این است کتاب ما سخن می گوید درباره شما به حق. هر آینه ما بودیم می نوشتیم آنچه بودید شما عمل می کردید. (29)

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَ ءَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيَدْخُلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ، ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ (30)

پس اما آنانکه ایمان آوردند و کردند کار های شائسته پس در می آورد ایشان را پروردگار ایشان در رحمت خود. این است آن کامیابی آشکارا. (30)

وَ ءَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَمْ لَمْ تَكُنْ ءَايَاتِي تُنلَىٰ ءَعَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ (31)

و اما آنانکه نامعتقد شدند، آیا پس نمی شد آیت های من خوانده بر شما پس تکبر کردید شما و بودید شما گروه گناه کاران. (31)

وَ إِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ السَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنَّ نَظْنَ إِلَّا ظَنًّا وَ مَا نَحْنُ بِمُسنِّقِينَ (32)

و چون گفته شد: هر آینه وعده خدا حق است و قیامت نیست هیچ شک در آن گفتید شما: نمی دانیم چیست قیامت، نمی کنیم گمان مگر گمانی و نیستیم ما به آن یقین کننده گان. (32)

وَ بَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (33)

و هویدا شد برای ایشان بدی ها آنچه عمل کردند و در بر گرفت ایشان را آنچه بودند به آن تمسخر می کنند. (33)

وَ قِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَ ءَأْوَدِكُمُ النَّارُ وَ مَا لَكُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ (34)

و گفته شد: امروز فراموش کردیم شما را چنانکه فراموش کردید ملاقات روز خود را این و جایگاه شما دوزخ است و نیست برای شما از یاری دهنده گان. (34)

ذَٰلِكُمْ بِأَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَ عَرَّيْتُمْ ءَلْحَيَاةِ الدُّنْيَا، فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَ لَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ (35)

این شما را است به سبب آنکه گرفتید شما آیت های خدا را مسخره و فریب داد شما را زنده گانی دنیا. پس امروز نمی شوند بیرون کرده از آن و نه ایشان طلب کرده می شوند که عذر خواهی کنند. (35)

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَ رَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (36)

پس برای خدا است ثنا و سپاس پروردگار آسمانها و پروردگار زمین، پروردگار جهان ها.
(36)

وَ لَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ صلى وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (37)

و برای او است عظمت در آسمانها و زمین؛ و او است غالب، نهایت هوشیار. (37)